

hjelpperuddannelsen, og vi har en lang række jobprojekter, en lang række opkvalificeringskurser, i AF.

Jeg vil godt slutte min besvarelse her med at sige, at jeg ikke set ud fra en arbejdsmarkeds-politisk synsvinkel anser det for at være nødvendigt at komme med flere nye redskaber i forhold til det offentlige arbejdsmarked. Men selvfølgelig skal der i AF's ordinære jobformidling, i det omfang jobbene bliver tilmeldt AF, også være fokus på dette område; de lediges handlingsplaner skal også rette sig imod det offentlige område, som jo har brug for arbejdskraft, og hvor man vel også kan sige, at samfundet har brug for, at der er nogle, der er interesseret i dette område, for det er jo en del af velfærdssamfundet, en del af det omsorgssamfund, som vi gerne vil opretholde, som vi gerne vil vedligeholde, og som vi gerne vil udvikle.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Med den tid, der nu er tilbage, til ministerbesvarelser, skal jeg nøjes med at koncentrere mig om fem helt centrale uddannelsesområder: Folkeskolelæreruddannelsen, pædagoguddannelsen, sygeplejerskeuddannelsen, lægeuddannelsen og social- og sundhedshjælperuddannelsen. Og for hver af disse uddannelser har jeg taget udgangspunkt i det antal personer, der har gennemført en uddannelse i perioden 1978-95; jeg har set på den fremtidige kandidatproduktion frem til år 2005, og endelig har jeg set på den historiske og fremskrevne arbejdsstyrke 1985-2016.

I 1980'erne faldt produktionen af folkeskolelærere og læger kraftigt. For begge uddannelsers vedkommende var der tale om det, man kunne kalde en praktisk bestemt begrænsning af optagelsestallene. Efter at den nuværende regering har gennemført en kraftig forøgelse af optagelsestallene, herunder bl.a. en fordobling af tallet for lægeuddannelsen, ja, så er kandidatproduktionen igen ved at stige.

Jeg vil også nævne stemmeaftalen for finansåret 1997 med f.eks. 500 ekstra pladser inden for læreruddannelsen. Stigningen i arbejdsstyrken vil dog forsat være moderat i de næste 5-10 år, så det bliver vanskeligt at undgå en lettere mangelsituation på kort sigt, specielt fordi den demografiske udvikling giver et øget behov for netop disse to uddannelseskategorier. Til gengæld er produktionen rigelig til at dække behovet på lang sigt, særlig for lærere, da elevtallet i

grundskolen jo alt andet lige forventes at falde igen fra år 2010.

For sygeplejersker og pædagoger har udviklingen i produktionen været mere jævn. Pædagogerne vil se en kraftigt stigende arbejdsstyrke i de næste 20 år som følge af de kraftigt ekspanderende optagelsestal. Trods mindre aktuelle flaskehalse skulle behovet på lidt længere sigt være rigelig dækket.

Desuden vil jeg pege på, at ca. 1.000 årselever er under uddannelse inden for rammerne af den særligt tilrettelagte pædagoguddannelse under åben uddannelse.

Sygeplejerskerne har også haft stigende optagelsestal over en årrække, men søgningen har desværre været faldende i de senere år. Der er desuden etableret en særligt tilrettelagt sygeplejerskeuddannelse beregnet for plejehjemsassistenter og sundhedsassistenter. Der er sikret en moderat stigning i arbejdsstyrken i de kommende år, men der er nok behov for rekrutteringskampagner eller noget, der kunne svare til det, for at sikre, at uddannelseskapa-citeten udnyttes i langt højere grad. Der var ved optagelsen her i 1997 ledige pladser på over 10 skoler. Det er amterne, der er skoleejere, og de har således levet op til deres ansvar med hensyn til at stille den nødvendige kapacitet til rådighed.

For at medvirke til, at sygeplejerskeuddannelsen igen bliver en attraktiv uddannelse, er landets sygeplejerskoler for tiden i gang med at give uddannelsen et kvalitativt løft, bl.a. som opfølgning af evalueringsrapportens anbefalinger. Hertil kommer Sundhedsuddannelsesrådets og ministeriets reformarbejde inden for de mellemlange sundhedsuddannelser. Formålene med forslaget til en reform af disse uddannelser er flere, men dem når jeg ikke at komme ind på med den taletid, der er til rådighed nu.

For social- og sundhedshjælperuddannelsen er situationen anderledes. For at undgå flaskehalse her er det nødvendigt med en meget stor tilgang. I perioden 1992-94 lå tilgangen på ca. 5.500; i 1990 var der tale om et løft til over 7.000, og her i 1997 er tilgangen på 7.500. Ca. halvde-len af social- og sundhedshjælperne forsætter som social- og sundhedsassistenter. Fra under 1.500 i 1992 er man nu nået op på 3.300 i 1997.

Der gør sig det særlige gældende inden for social- og sundhedsuddannelserne, at de ikke rammes på samme måde af de faldende ungdomsårgange; det hænger sammen med, at gennemsnitsalderen på tilgangen er oppe på 30 år. På den anden side vanskeliggør denne sær-